

Minna Mari Laukkanen

Joulupostikorttisarjan suunnittelu

Metropolia Ammattikorkeakoulu
Medianomi (AMK)
Viestintä
Opinnäytetyö
22.11.2012

Tekijä Otsikko	Minna Mari Laukkanen Joulupostikorttisarja
Sivumäärä Aika	36 sivua + x liitettä 15.5.2012
Tutkinto	Medianomi (AMK)
Koulutusohjelma	Viestintä
Suuntautumisvaihtoehto	3D-animointi ja -visualisointi
Ohjaaja	Jaakko Ruuttunen
<p>Opinnäytetyön tavoitteena oli suunnitella ja toteuttaa joulukorttisarja postimyyntiä varten.</p> <p>Joulukortit luonnosteltiin Thaimaassa käsin paperille ja siirrettiin skannerin avulla tietokoneelle väritettäväksi. Väritys tapahtui maalamalla skannatun luonnoksen päälle Adobe Photoshop ja Corel Painter -ohjelmien avulla. Lopuksi lisättiin vielä mahdollinen joulutervehdysteksti. Opinnäytetyössä käytiin myös lyhyesti läpi joulukorttien historiaa, sekä vertailtiin australialaisten ja suomalaisten joulukorttien eroja.</p> <p>Valmiit kortit toimitettiin Suomeen työn tilanneelle Anki Designille, joka painoi omassa painossaan korteista erät verkkokauppaansa myytäväksi. Kortit olivat myynnissä myös asiakkaan painamassa postimyyntikuvastossa.</p> <p>Joulukorttien suunnittelu Thaimaassa suomalaiselle asiakkaalle teki työstä mielenkiintoisen, molemmat osapuolet olivat lopputulokseen tyytyväisiä ja työstä saatu kokemus sekä korvaus olivat tervetulleita.</p>	
Avainsanat	joulu, joulukortti, kuvitus

Author Title	Minna Mari Laukkanen Christmas Card Series
Number of Pages Date	36 pages + x appendices 15 May 2012
Degree	Bachelor of Culture and Arts
Degree Programme	Media
Specialisation option	3D Animation and Visualization
Instructor	Jaakko Ruuttunen
<p>The goal of this thesis was to design a Christmas card series for a mail order catalog.</p> <p>The cards were sketched in Thailand with pencil on paper and then scanned to computer for coloring. Coloring was done with Adobe Photoshop and Corel Painter by painting on top of the scanned sketches. Finally an optional greeting text was added. The thesis also contains a short history about Christmas cards and a comparison between Australian and Finnish Christmas cards.</p> <p>The finished cards were delivered to the Finnish client Anki Design to be printed in their press and added to their online web shop and mail order catalog.</p> <p>Designing Christmas cards in Thailand for a Finnish client made the work interesting and both parties were pleased with the results. The experience and compensation from the project were welcome.</p>	
Keywords	Christmas, postcards, illustration

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Joulukorttien historia	2
3	Suomalaisen joulukortin piirteitä	4
4	Joulukortti Projekti	9
4.1	Digital Zoo	9
4.2	Anki Design	9
5	Työnkulku	10
5.1	Suunnittelu	10
5.2	Metsäkortti	16
5.3	Revontulikortti	21
5.4	Painatus	29
6	Yhteenveto	30
	Lähteet	32

1 Johdanto

Olin töissä Thaimaassa, Chiang Maissa vuonna 2010 lyhyen aikaa. Yksi isoimmista projekteistani siellä oli postikorttisarja, jonka Anki Design oli tilannut Suomesta. Sarjoja oli itse asiassa kaksi; toinen sarja kukkakorteista, jonka valokuvasin paikan päällä ja tähän oppinäytetyöhön keskittyen joulupostikorttisarja. Korteja piti suunnitella kahdeksan kappaletta. Minulle annettiin vapaat kädet, lähetin Ankille yhden esimerkin aiemmin tekemistäni postikorteista ja he ihastuivat siihen pyytäen samantyylistä jälkeä näihinkin kortteihin. Kommunikointi kävi sähköpostin ja Skypea kautta. Yrityksessä oli toinen suomalainen, Ossi Järvinen, joka oli tehnyt yhteistyötä Ankin kanssa aiemminkin, joten yhteydenpito oli melko rentoa ja he tuntuivat luottavan yrityksen tasoon, mikä tietysti helpotti kommunikointia ja työn tekemistä.

Postikortit ovat kuuluneet ainakin minun lapsuuteeni vahvasti, ja tämä kuvittamiseen liittyvä iso asiakastilaus innosti minua paljon. Oli mukavaa, että Thaimaassa sai tehdä näin mielekästä ja oikeita töitä. Siellä olin AD, Suomeen tullessa alenin AD-assistentiksi ja sain tehdä ne huonoimmat työt, joten olen edelleen hyvin ylpeä tästä projektista.

Tein taustatyötä postikortteja varten ja selailin paljon joulukortteja internetin kautta. Taustatyö oli pakko tehdä oikeastaan kokonaan internetin kautta, Thaimaassa kun ei harrasteta joulukortteja, eikä kirjastoista löytynyt aineistoa. Vaikeutena oli löytää suomalaisia vanhoja postikortteja, joiden tyyliä ajattelin lähteä toteuttamaan. Näitä kortteja ei vain ole niin kauheasti internetissä.

Tein paljon erilaisia hahmotelmia kynällä ja paperilla ja päätin lopulta mennä eläinhahmojen kautta luonnonmukaisiin kortteihin. Valitsin hahmoikseni ketun, tontun ja jäniksen, joista päähahmona toistuu kettu, tietysti Suomen luonnossa. Kaikkia kortteja yhdistää valo tai valonlähde jollain tavalla.

2 Joulukorttien historia

Nykyisin, kun elämme miljoonien kuvien jatkuvassa tulvassa ja tuskin pystymme edes hahmottamaan kaikkien kuvien merkitystä, on syytä palata historiassa taaksepäin aikoihin, jolloin kuvat olivat harvinaisia, niiden tuottaminen oli hyvin työlästä ja ihmisillä oli suuri kuvannäkö (Bogdanoff 2005,9).

Joulukorttien lähettämisen perinne on ollut Suomessa vahvana 1900-luvun alusta saakka, mutta jo 1800-luvulta on löytynyt postikorttikuvia pyhästä Nikolauksesta. Joulukortti on joulun aikoihin lähetettävä tervehdys perheelle ja tuttaville, jossa toivotetaan erilaisin lausein Hyvää Joulua ja usein myös Hyvää Uutta Vuotta, näin muistetaan myös niitä ihmisiä, joiden kanssa ei ole usein tekemisissä noin muuten. Ensimmäinen kaupallinen kortti painettiin Lontoossa, joten voi sanoa, että joulukortit ovat lähtöisin sieltä, vaikka niitä muualla onkin tehty käsin jo aiemmin ja jopa painettu. Kortti painettiin vuonna 1843 ja taiteilija oli John Callcott Horsley, joka maalasi ornamentaaliseen korttiin perheen juomassa viiniä. Teosta myytiin ja painettiin 2 050 kappaletta. Englannista kortit levisivät muualle Eurooppaan ja Pohjois-Amerikkaan ja niiden aiheet käsittelivät kukkasia, keijuja ja muita vehreitä teemoja, jotka saattoivat muistuttaa kesästä ja keväästä, kortit tehtiin edelleen käsin. Myös iloisia lapsia, eläimiä ja ihmisiä oli paljon, ja kortteihin käytettiin erilaisia materiaaleja kuten koristeellisia pitsejä. 1920-luvulla joulukortit olivat jo hitti ja korttien aiheet olivat vaihdelleet, maailmansotien aikaan korteissa näkyi patrioottinen teema ja myös valokuvauksen suosio alkoi näkyä.

Painotekniikka parani, ja 1960-luvulla Saksassa kehittyi hyvin menestyvä joulukorttiteollisuus, joka dominoi Euroopan markkinoita parikymmentä vuotta rautatien viedessä postia eteenpäin rivakasti. Joulukorttien aiheet alkoivat vaihtua pikkuhiljaa nykyaikana tutumpiin aiheisiin: joulupuuroon, joulumaisemiin, tonttuihin ja kynttilöihin. Yksi tapa arvioida korttien ikää ja valmistusmaata eri vuosikymmenien välillä on tietysti piirustus-tyyli, mutta myös joulukuusen ulkonäkö. Joulukuusi liittyi mukaan korttien aiheisiin vasta aika myöhään muutenkin.

Suomessa joulukortit yleistyivät 1920-luvulla ja aikaisimmat lähetetyt kortit ovat saksalaisia ja ruotsalaisia, usein korteissa toivotettiinkin Gud Jul! Korttien lähettäminen oli rikkaiden kaupunkilaisten harrastus, mutta tapa levisi myös muualle Suomeen, keski-

luokan keskuuteen. Suomi noudatteli aiheissa ja tyyleissä muuta Eurooppaa, olivathan kaupalliset kortit tulossa muutenkin suoraan esimerkiksi Saksasta (Bogdanoff 2005.)

Nykyaikana korteista löytyy vanhojen korttien mukaan kynttilöitä, maisemia ja tonttuja. Vanhoista korteista otetaan uusintapainoksia koko ajan ja niiden tyyliä jäljitellään. Joulupukki ja lumiukot ovat nykyaikaisissa korteissa usein esillä ja talviaihe on niin yleinen, ettei vehreitä kortteja voi enää nähdä missään muualla kuin kasvihuoneilmioon kantaa ottavissa korteissa. Myös valokuvaus on vallannut aihealueen ja kuvat linnuista, kuusista ja eläimistä ovat suosittuja, kuten myös karikatyyripiirroksiset ja pilapiirrosmaiset kortit. Valokuvat omista lemmikeistä ja lapsista ovat myös vallanneet 1990-luvun jälkeen markkinat.

Nykyään suomalaiset lähettävät eniten juuri joulun aikaan postia, eli joulukortteja! Vuonna 2011 joulukortteja lähetettiin hieman yli 40 miljoonaa kappaletta (www.itella.fi.)

Vaikka kortteja lähetetäänkin huima määrä verrattuna 1900-lukuun, on joulukorttien suosio hieman laantunut puhelinten, sähköpostin ja internetin helppouden tarjotessa nopeampia tapoja muistuttaa olemassaolostaan ystäville. Toivottavasti silti konkreettinen kortti ei koskaan kuole tervehtimismuotona. Se on niin paljon uniikimpi.

3 Suomalaisen joulukortin piirteitä

Suomen postikorteilla on vakiintunut muoto, tietyn tyyppisiä kortteja odotetaan vaikka nykyään, kun kuka tahansa voi tehdä ja monistaa kortteja, tyylejä ja aiheita on satoja. Silti Suomessa on tietynlaiset normit edelleen voimassa ja esimerkiksi Australiassa toiset.

Joulu ja siihen nykyisellään liittyvät tavat ja symbolit ovat kehittyneet vuosisatojen saatossa monesta eri suunnasta tulleiden myyttien, legendojen ja traditioiden pohjalta. Suomalaisessa joulunvietossa yhdistyvät iloisesti muiden muassa antiikkinen, juutalaiskristillinen ja skandinaavinen perinne.

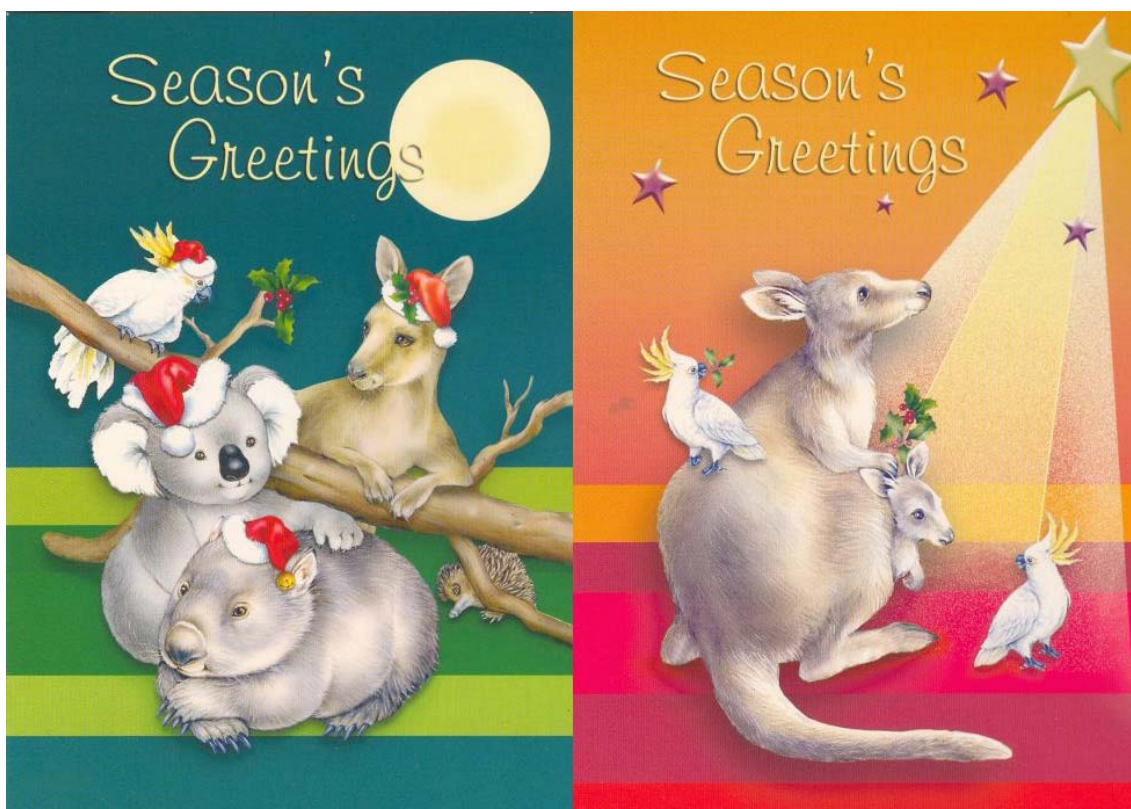
Jo klassisena pidetyn joulukorttikuvaston joulukuusien, -pukkien, -porsaiden ja lahjojen sekä uskonnolliseksi miellettyjen aiheiden taustalla on paljon aineksia, joista vanhimmat juontavat juurensa kauas kristinuskoa edeltävään aikaan. (Bogdanoff 2005,9.)

Vertailen Australian ja Suomen kortteja, koska Australiassa on paljon kristittyjä, jotka oikeasti viettävät joulua, kun taas esimerkiksi Thaimaassa on kaikkialla joulukoristeita vain siksi, että he tietävät turistien viehättyvän niistä ympäri vuoden. Itsehän he ovat buddhisteja eikä joulu kuulu heidän traditioihinsa.

Kuvio 1. Suomalaisia tonttuaiheisia joulukortteja

Suurin ja vahvin ero suomalaisten ja australialaisten korttien välillä on lumi, se joka on ollut niin isossa osassa minunkin korteissani. Suomalaiset rakastavat lunta (ja vihaavat sitä), koska se kuuluu tietyllä tavalla kansalaisidentiteettiin. Korteissa sitä kuvataan hyvin usein, lapset tekevät pumpulista lumikortteja ja aivan 1900-luvun alusta saakka kortteihin on sitä myös maalailtu.

Kuvio 2. Australialaisia eläinaiheisia joulukortteja

Koska Australiassa on hyvin kuuma joulun aikana, niin tietysti heidän korttinsa eroavat juuri senkin takia suomalaisista korteissa. Australiassa ei nähdä koskaan lunta. Jotenkin hauskaa, että suurin osa korteista, jota löysin internetin kautta oli koaloista ja kenguruista. Taustana korteissa lumen sijasta ovat abstraktit väritetyt taustat.

Kuten ensimmäisen suomalaisen korttisarjan (kuvio 1) kuvassa näkyy, tontut, joulupukki ja porot ovat seuraava hyvin suosittu aihe Suomen korteissa. Australiassa niillä koaloilla on tonttulakit.

Kuvio 3. Australialaisia joulukortteja

Ei mikään ihme sinällään, että Australian korteissa näkyy sellaisia eläimiä, joista Australia tunnetaan, koaloista ja kenguruista. Eihän Suomessakaan poroja ole kuin Lapissa, mutta silti niitä on joulukorteissa todella paljon. Porot symbolisoivat meillä joulua, mutta en usko, että koalat symboloivat sitä Australiassa. Australiassa postitetaan joka vuosi 100 miljoonaa joulukorttia, joten eiköhän heidänkin tyylirepertuaariinsa kuulu kaikenmoisia kortteja.

Yksi hauskimista aiheista on joulupukki rantavaateissa ottamassa rennosti. Suomessa kuljeskellaan edelleen vanhoissa teemoissa joulupukin myötä, kyllä se niitä lahjoja tuo. Esimerkkikuvassa pukki on pin-up-tyylisesti kuvattu, tyyli jota ei oikeastaan Suomessa käytetä lainkaan. Se on harmi, koska mielestäni tyyli on hauska ja kaunis, melko realistinen ja maalattu. Joulupukki piirretään monella eri tyylillä, mutta kaikissa maissa sen varmasti tunnistaa punaisesta nutusta. Jäänyt on harmaa karvainen palttoo.

Lapsuudestani muistan myös kortit, joissa oli joulukukkia ja kynttilöitä. Nämä kortit luulisi olevan aika samanlaisia kummassakin maassa, joulutähteä kun löytyy myös lämpimästä (sieltähän se on peräisin) ja näinkin pari esimerkkiä tästä kukasta Australian joulukorttithaulla.

Kuvio 4. Suomalaisia kynttiläaiheisia joulukortteja

Australiassa on suosittu lintukortit, aivan kuten Suomessakin; meillä ne ovat vaan talvisia kuvia punatukuista oksilla, heillä kakaduja ja undulaatteja. Olisi mielenkiintoista tietää miten he ovat päätyneet näihin eläimiin korttien aiheiksi, Suomessa se on aika luonnollista hakea kortteihin aiheita eläimistä joita talvella löytyy luonnosta; ketuista, turkkinsa vaihtaneista jäniksistä ja linnuista joille joulumielisinä annetaan ruokaa talvela.

Suomalaisissa korteissa halutaan korostaa lämpöä ja luoda sellainen lämmin tunnelma, esimerkiksi kynttilöillä. Australialaisilla taitaa olla ihan tarpeeksi lämmintä ilman, että sitä korostettaisiin.

Kummankin maan korteissa kuvataan luonto sellaisena kuin se on (ainakin jossain päin maata), Australian rantamaisema ja Suomen kylmä lumimaisema. Kummankin maan korteissa on samantyyllisillä teksteillä tervehdykset.

Kuvio 5. Humoristinen suomalainen joulukortti

Viimeinen kuva on esimerkki kuinka vanhat perinteiset aiheet voivat säilyä korteissa mutta uudella humoristisella tai opettavaisella höysteellä, myös mustavalkoinen kuvitus on innovatiivista.

Humoristiset kortit ovat nykyaikana varmaan kaikissa maissa suosittuja.

4 Joulukortti Projekt

Projekti oli olemassa jo saapuessani Thaimaahan. Anki Design oli suunnitellut tilaavansa Digital Zoolta korttisarjan ja me puhuimme jo Suomessa siitä, että kun tulen Thaimaahan, se olisi hyvä iso projekti minulle, sillä myös rahoitettaisiin osa palkastani. Digital Zoo oli tyytyväinen saadessaan jonkun, joka oikeasti tietää miltä lumi näyttää - he olivat aiemmin yrittäneet jotakin samantapaista mutta se ei toiminut niin hyvin.

Toteutin projektin kolmen kuukauden aikana, mutta samalla kuitenkin tehden muitakin töitä. Aikaraja oli sopiva, mutta loppua kohden tiukka.

4.1 Digital Zoo

Digital Zoo on multimediasuunnittelutoimisto, joka toimii Thaimaan Chiang Maissa. Heidän repertuaariinsa kuuluu verkkosivujen kehitys ja suunnittelu sekä graafinen suunnittelu. Digital Zoo on voittanut Woldan maailmanlaajuisen design-kilpailun kategorioissa "Best of Continent" ja "Best of Nation". Yritykseen mennessäni siellä työskenteli viisi henkilöä ja kaksi harjoittelijaa. Sopivan pieni ja rento paikka työskennellä. Olisin voinut jäädä sinne.

4.2 Anki Design

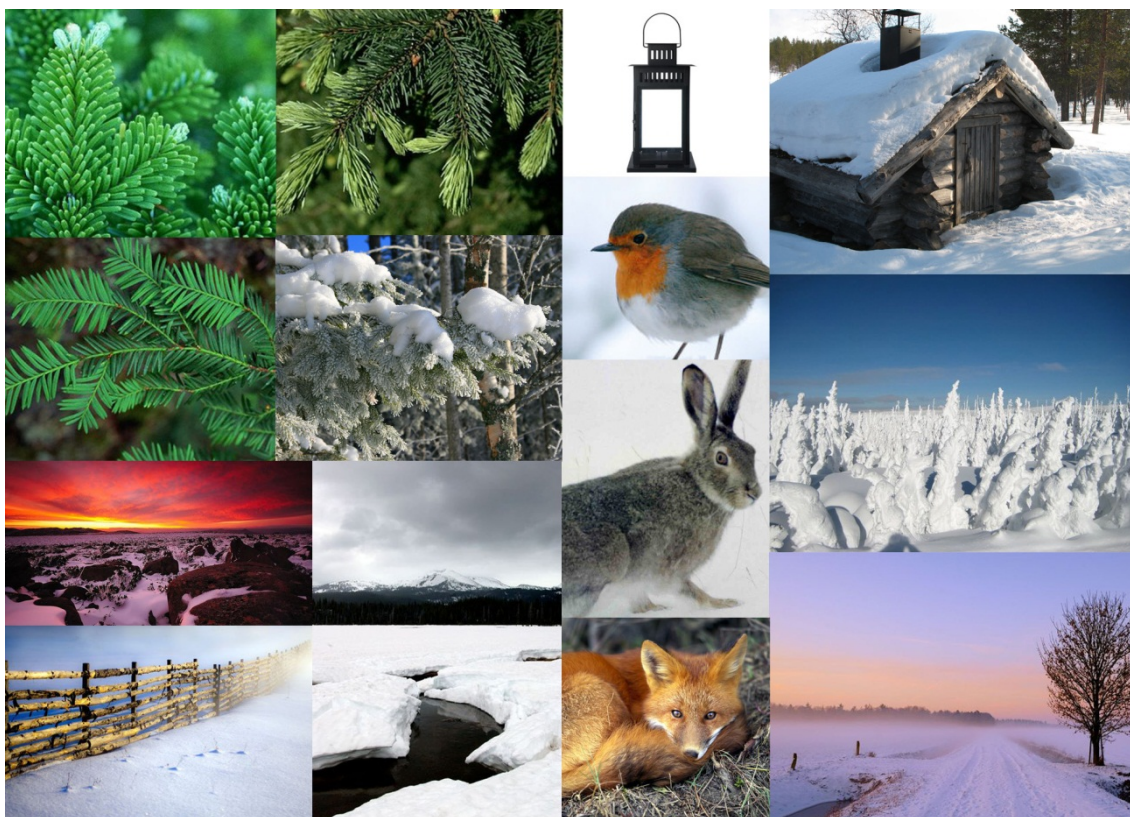
Anki Design on yritys, joka on toiminut jo vuodesta 1931. Se on postikortteihin erikoistunut ja postikorttien postimyyntiä onkin harrastettu sekatavarakaupan takahuoneesta alusta saakka. Anki käyttää offset-tekniikkaa, mutta he omistavat myös digipainon jossa tehdään pienemmät painokset.

5 Työnkulku

Tässä kappaleessa kerron, kuinka toteutin koko projektin yleisesti ja sen jälkeen syvennyn tarkemmin kahden eri kortin luomiseen.

5.1 Suunnittelu

Saatuani Ankilta projektin lähdin kehrittelemään mielikuvia joulukorteista. Yritin mietiskellä, miltä siellä kaukana Suomessa näyttää. Oli niin vaikeaa samaistua -30 °C paakupakkasiin Thaimaan +30 °C lämmössä. Halusin tietysti ehdottomasti kortteihin lunta ja maisemia, vaikka olisinhan tietysti voinut piirrellä kortteihin sisällä vietettyä joulua, mutta kun olin saanut päähäni tehdä niistä maisemakortteja hahmoilla niin siinä sitten etsimään inspiraatiota. Minulla oli kyllä tietynlaisia kuvia päässäni, jota halusin kortteihin, eläimet ja tietyn tyyliset talvimaaisemat, mutta halusin silti tehdä vähän pohjatyötä kortteja varten. Joulukorttisarjan suunnittelu alkoi siis preferenssikuvien hakemisella. Kettuaiheisten kuvien ongelmana oli, että haku tuotti tuloksena tuli suurimmaksi osaksi näyttelijä Megan Foxin kuvia.

Kuvio 6. Referenssikuvia

Halusin sijoittaa kortteihin eri eläimiä ja valitsin päätähdeksi ketun, jäniksen tai rusakon ja linnun. Suomalaisia maisemakuvia oli helppo etsiä ja internetistä löytyi myös paljon kuvia suomalaisen näköisistä maisemista Kanadasta ja muualta. Halusin kortteihin kuusia ja opiskelin kuusen oksien muotoja. Kuusen piirtäminen ja hahmotteleminen olikin tosi hauskaa, pääsi hahmottelemaan huolimattomasti, jolloin viivasta tulee neulasmaista.

Suomea on hyvin mielenkiintoista kuvittaa talviaiheisesti, koska talvella valaistus ei ole pelkästään pimeää niin kuin heti ensimmäisenä luulisi; on kaikenlaista valoa - kirkasta valkoista, vaaleanpunaista, sinistä. Pysin valon kanssa melko neutraaliin sävyyn kuvissa, mutta jokaisessa kortissa on silti joku valonlähde erikseen. Kuusikortissa on valo ja joulukuusessa; lyhtykortissa tietysti lyhdyn valo ja valaisu kokonaisvaltaisesti; metsänäkymässä on lyhty ja talosta hohkavat lämpöiset valot; puron kaarnaveneessä on kynttilä tuomassa pimeyteen valoa; talvitiessä on auringonlasku ja siinäkin lyhty niin

kuin myös kortissa, jossa kaikki hahmot ovat yhdessä. Ja tietysti revontulikuvassa revontulet luovat valoa.

Valokuvapreferenssien lisäksi halusin etsiä paljon kuvia vanhoista joulukorteista, koska tyyliin halusin lähemmäs vanhojen joulukorttien henkeä ja ehkä myös piirtämistäjälkeä kuin uusien korttien iloisuutta.

Kuvio 7. Rudolf Koivun kuvittama joulukortti 1930-luvulta

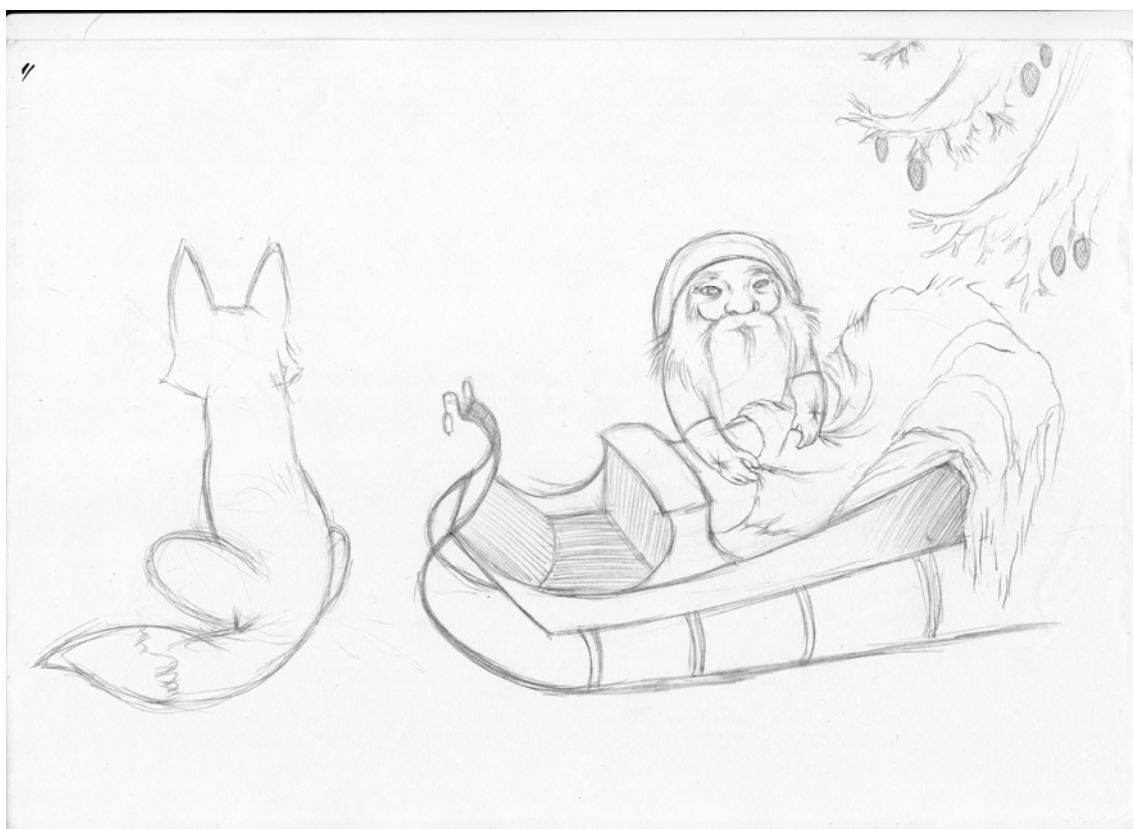
Rudolf Koivulta löytyi paljon talviaiheisiä joulukortteja. Kuten yllä olevassa esimerkissä Rekiajelulla, Koivun kuvissa maisemat on kuvattu niin kauniisti, varsinkin lumella on kauniita sävyjä ja painon tunnetta. Lumi kun ei voi olla pelkkää valkoista tasaista aluetta, vaan siinä pitää näkyä valo ja varjo, värit ja muoto. Koivun kuuset ovat samanlaisia kuin muistan lapsuudesta ja tykästyin niihin paljon.

Kuvio 8. Lasten talvi-ilot, Martta Wendelin, 1929

Martta Wendelinin lumessa näkyy myös paljon sitä, mistä aiemmin jo kerroin. Joulu on myös kauniisti kuvattu hänen korteissaan. Samaten kuuset ja luonto näyttävät hyvin kauniilta, joskus jopa ihastuttavan synkiltä. Väritystyyli kuvissa on myös mielenkiintoinen.

Selattuani tarpeeksi uusia ja vanhoja kuvia siirryin itse hahmottelemaan tavalliselle tulostinpaperille miltä kortit näyttäisivät.

Kuvio 9. Hahmotelma reestä tontun kanssa ja erilliseen korttiin tuleva kettu

Hahmottelin erilaisia tilannekuvia ja hahmotelmia hahmoista joista osa sitten päätyi korteiksi asti. Käytin hahmotelmiin pari päivää, tehden samalla muita töitä ja annoin ideoiden hautua.

Päätin tehdä kortteihin neljä toistuvaa hahmoa ja antaa maisemien olla valtaosassa useimmissa korteissa. Korttien päähahmoksi muodostui hyvin nopeasti kettu, jossa olisi kivasti kontrastia lumimaisemaan, mutta joka kumminkin sopisi kokonaisuuteen. Hain Googlestä erilaisia kuvia ketuista ja päädyin laihahkoon perinteisen oranssiin kettuun. Korteissa itse asiassa esiintyy hieman eri tyyleillä tehtyjä kettuja, toiset ovat yksityiskohtaisempia, kun taas esimerkiksi revontulikortissa ketussa ei ole paljoakaan syvyyttä, vaan se esiintyy hyvin minimalistisena ja graafisena hahmona.

Sivuhahmoina löytyy jänis, joka on jotenkin rakas hahmo minulle, vaikka toteutin hahmoni melko anorektisena talvijäniksenä. Tyyppi on silti mielestäni onnellisen oloinen.

Tonttu aiheutti aika paljon päänvaivaa, koska en oikeastaan pidä joulukorttien koomisista tonttuhahmoista yleensä. Halusin oikein vanhanaikaista harmaanuttu-vaikutelmaa ja mietin jopa aika synkeää luonnonhenkityylistä ukkoa, jolla on pitkä harmaaparta ja tummat vaatteet, mutta loppujen lopuksi pitkin hampain päädyin melko ystävällisen oloiseen heppuun - liian synkät joulukortit kun eivät ehkä menisi niin kaupaksi, ja totta kai asiakas haluisi myyviä kortteja, vaikka minulle vapaat kädet olikin annettu. En kumminkaan suostunut tekemään tonttua punaiseen nuttuun, ja onneksi minulta ei sitä vaadittukaan, vaan valitsin tontulle harmaan nutun, isot lapaset ja huopikkaat jalkaan. Minulla oli mielessä vanhojen korttien harmaanuttuiset tontut, mutta sitten loppujen lopuksi havaitsin, että myös niissä vanhoissa korteissa, esimerkiksi Wendelinin kuvituksissa, tontut ovat usein aika pirteän näköisiä. Hylkäsin tämän pirteysteeman silti suorilta.

Alun perin olin tehnyt myös lintukortin, johon olin erittäin ihastunut itse. Minusta se oli perinteikäs mutta samalla hauska ja raikas. Kortissa oli kaksi pulleaa lintua, jotka toivottavat hyvää joulua: punatulkku ja talitintti. Asiakas ei kumminkaan innostunut kortista, joten se jätettiin pois setistä. Toinen lintu kumminkin sai siirtyä lyhdekuvan oksalle kiusaamaan kettua. Ajattelen aina itse, että se kakkaa kohta ketun naamalle, vaikka se olisikin niin odotettavaa. Talipallomainen lintu odottaa kortissa tontun laittamaa lyhettä, vaikka selvästikään se ei tarvitsisi lisää rasvakerrosta.

Loppujenlopuksi nuo hahmot jotka kortteihin luonnostaan valitsin ovat aika yleisiä vanhoissa korteissa, en ollut edes tajunnut että Rudolf Koivu on piirtänyt saman kettu ja jänis parivaljakon. Eihän se sinällään mikään huono asia ole. Toivon, että omat korttini olisivat silti uniikkeja, ja varmasti ovatkin omalla tavallaan.

Vaikka olen syntynyt ja asunut suurimman osan elämästäni Pohjois-Savossa ja lumi ja talvimaisemat on minulle tuttua jokapäiväiseltä koulureissutarpomiselta ja myös vapaaehtoisena ajanviettona, niin huomasin, että tropiikissa lumen koostumuksen ja kylmyyden miettiminen oli jotenkin ylivoimaista. En millään saanut mieleeni, että mitenkäs se nyt heijastikaan valoa ja miltä se nuoskalumi nyt näytti. Täytyi luottaa kuva referensseihin.

Suurena vaikeutena koko työpaikan suhteen, jos ei lasketa matkustamista sinne toiselle puolelle maapalloa, oli tietokone ja ohjelmat. Kun tietokone viimein löytyi ja juhlin toimistolla, että pääsen aloittamaan työt, tajusin, ettei koneessa ole minkäänlaisia ohjelmia. Siispä työnantajani käveli kauppaan tekemäni ostoslistan kanssa - Adobe Photoshop, Corel Painter, Adobe Illustrator ja käyttöjärjestelmä - ja toi ohjelmat takaisin, myös tilaamani skannerin kanssa. Siitäkö töihin? No.. Windowsin asentamiseen meni se puolitoista päivää niin kuin odotettua, vain parin virheilmoituksen kanssa. Ohjelmat osoittautuivat vaikeammiksi. Skannerin asentaminen ilmeni helpoimmaksi. Vain kytkennän aikana saadut sähköiskut nakersi mieltä - yksi Thaimaan miinuksia on maadoittamattomuus. Ensimmäisenä päivänä sain varoituksen: älä sitten koske töpseleihin! Tämä ja sadekausi, jolloin kaikkialla on hieman märkää, vähän jännitti!

5.2 Metsäkortti

Kaikki kortit on tehty jommankumman näiden korttien mukaisesti, tietysti hieman väri-oiden värien yms. suhteen, mutta tekniikaltaan mukailten.

Ensiksi meinasin toteuttaa kortit vesiväreillä paksulle vesiväripaperille ja metsästinkin ympäri Chiang Maita pensseleitä, kyniä ja paperia. Löydettyäni nämä päätin tietysti tehdä vain hahmotelmat paperille ja lopullisen toteutuksen tietokoneella Corel Painterilla, niissä olisi tarpeeksi muutoksen varaa verrattaen nopeaan aikatauluun nähden. Pysyisin tekemään muutokset päälle kerroksittain eikä tarvitsisi maalata uusia kortteja kokonaan.

Tässä oli miinuksia ja plussia, plussana tietysti se nopeus ja muutosvara - olen aika paljon maalannut Painterilla, joten ohjelma tuntui varmalta vaihtoehdolta. Miinuksena menetin tässä sen vanhojen postikorttien tyylin, mutta sitten toisaalta tämä pehmennetympi tyyli oli ehkä enemmän minun näköinen. Ja koska aiemmin lähettämani tietokoneella tehty esimerkki oli otettu Ankillä niin hyvin vastaan, niin päätin käyttää tätä samaista tyyliä sitten näissäkin.

Kuvio 10. Metsäkortissa halusin tuoda mukaan myös joulun yksinäisyyttä ja rauhallisuutta, hyvällä tavalla

Ensimmäiseksi hahmottelin viivat tavalliselle tulostuspaperille, sitten piirsin kuvan puhtaaksi, samoin tulostuspaperille. Minulla ei ollut Thaimaassa käytössä valopöytää, mutta koska ilmasto siellä on niin paljon aurinkoisempaa kuin suomessa, käytin toimiston isoa ikkunaa, kaksi paperia päällekkäin ja piirtämään läpi.

Kuvio 11. Metsäkortti pikaisen väritestailun jälkeen

Seuraavaksi skannasin paperin, vein kuvan Corel Painteriin, laitoin viivat omalle layerille eli tasolle ja asetin tason blending modeksi multiply, jolloin vain viivat näkyvät läpi ja voin väritellä miten haluan alla oleville tasoille nähden samalla viivat, eli värit tulevat viivojen alle. Rupesin läiskimään värejä kuvaan. Käytän jokaiselle värille omaa tasoa, esimerkiksi tausta, kuuset, talo, hahmot, maa ja niin edelleen. Ensimmäisenä värit ovat melko hutaistua kokeilua ja täytän vain kohdat joita tarvitsen. Käytin Soft Glazing Round brushia, kuvasta näkyikin että monen kokoisena. Pieni Wacommin Bamboo-piirtopöytä sieltä löytyi, mutta olen huomannut, että joko Painterin tai piirtopöytien vikana on, että ne yhtäkkiä viskoo brushia ruudun yläkulmaan. Siitä tuo paksu viiva ylöspäin joka on jäänyt kuvaan ollessani liian laiska sitä kumittamaan, se kun ei sieltä valmiista piirroksista näy.

Kuvio 12. Viimeiset värit ja tarkennukset

Värien läiskimisen jälkeen aloin tarkentamaan väritystä, yrittäen pysyä viivojen sisällä. Jokaisen esineen/kohteen täytön eli fillaamisen jälkeen niiden ollessa omalla tasolla, painoin "Preserve transparency", jolloin on helppo täyttää tämä väri eri sävyillä tuoden kolmiulotteisuutta, esimerkiksi valoilla ja varjoilla; ketun vierestä tulevasta lyhdystä kellertävää valoa toiselle puolelle, ja toiselle tummempaa ketun väriä. Tätä olisi voinut viedä paljonkin eteenpäin ja viilailla sävytystä, mutta halusin lopputuloksen olevan hieman käsintehtyn näköinen. Tätä auttaa, että jätin suurimpaan osaan korteissa lyjykynän vedot paikalleilleen, jotka ovat vähän huteria vielä paikoittain. Samalla tulee vähän sellaista vanhan aikaisen kortin tuntua.

Kuvio 13. Teksti ja tähdet, ylimääräiset kuusenoksat

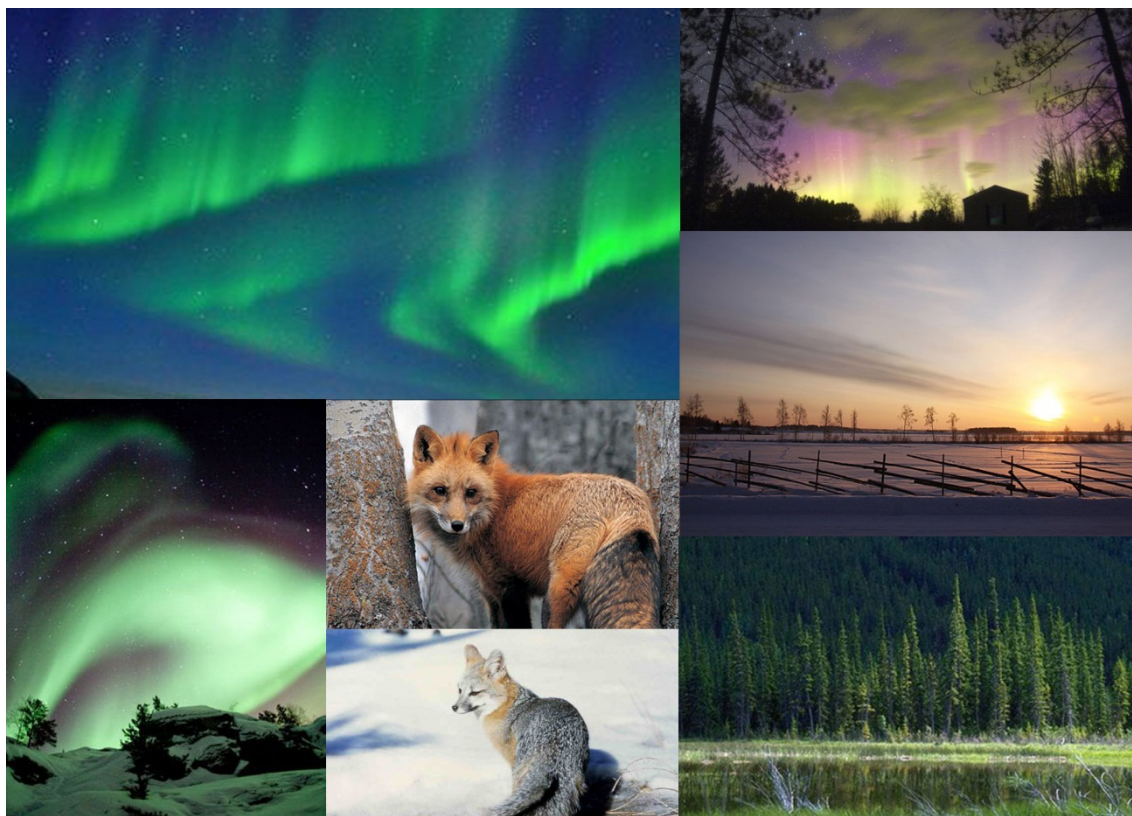
Jälkieditointi Adobe Photoshopilla; lisäsin tähdet taivaalle tavallisella 1 – 2 pikseliä pak-sulla brushilla ja mallailin kuusia kuviin koska ilman uusia oksia kuuset näyttivät yksi-ulotteisilta, jotain kaipaavilta. Hahmotelmassa kuusissa oli lunta mutta unohdin lisätä piirtäessä lumikokkareet oksille, tämä ei kyllä haittaa koska kuusien onkin oltava aika varjoisia - tuollahan on yö. Päällä olevat oksat on kopioitu alla olevista, laittamalla Photoshopissa "lock transparent pixels", joka on käytännössä sama kuin Painterin "preserve transparency". Tämän jälkeen maalailin eri sävyjä oksiin ja asettelin esteettisesti oksat paikoilleen.

Viimeistellyssä kuvassa on myös typografia lisätty, sama mikä on kaikissa muissakin korteissa paitsi revontulikortissa.

Typografiasta sen verran, että pohjana tekstissä on käytetty ilmaista Mutlu Ornamental -kirjasinta, jota on muunneltu Adobe Illustratorissa. Mallailin kirjaimet minua miellyttävään muotoon ja välistykseen ja parantelin hiukan muotoja. Toin sen jälkeen tekstit Photoshopiin polkuina ja liitin kortteihin lisäten teksteihin vielä pienen Outer glow:n. Glow on hyvin huomaamaton eli asetuksia rukkaamalla saa pienen hehkun kirjaimien taakse irrottaen ne taustasta.

5.3 Revontulikortti

Tämä revontuliaiheinen kortti oli yksi varmoista korteista, jota halusin tehdä, ja tein sen hieman erilalla kuin kaikki muut kortit, siksi valitsin sen toiseksi esimerkiksi työnkuvaukseen. Revontulet ovat tietysti kovin suomalainen juttu ja kuuluvat niin talveen, että ajattelin sen toimivan joulukorttinakin. Tämä kortti onkin ollut suosituin kaikista - olisi ehkä pitänyt toteuttaa muutkin kortit samalla lailla. Halusin korttiin myös muita hyvin suomalaisia ja vanhoja elementtejä, kuten risuaita, käppyräinen kataja ja pimeä metsänraja. Edelleen tämäkin kortti on hieman synkempi kuin tavallisesti joulukortit, mutta minä itse olen aina tykännyt luonnosta sellaisenaan, eikä sitä ole tarvinnut pelätä; yksinäisyys ja rauha ovat hyväksi. Kortti on ehkä myös siksi toiminut hyvin, koska valkoisen lumen ja mustan metsänrajan ja taivaan kontrastina on oranssi leiskuva kettu ja vihreänä leiskuvat revontulet taivaalla. Pidän kahden repoaiheisen aktiivisuudesta kuvassa.

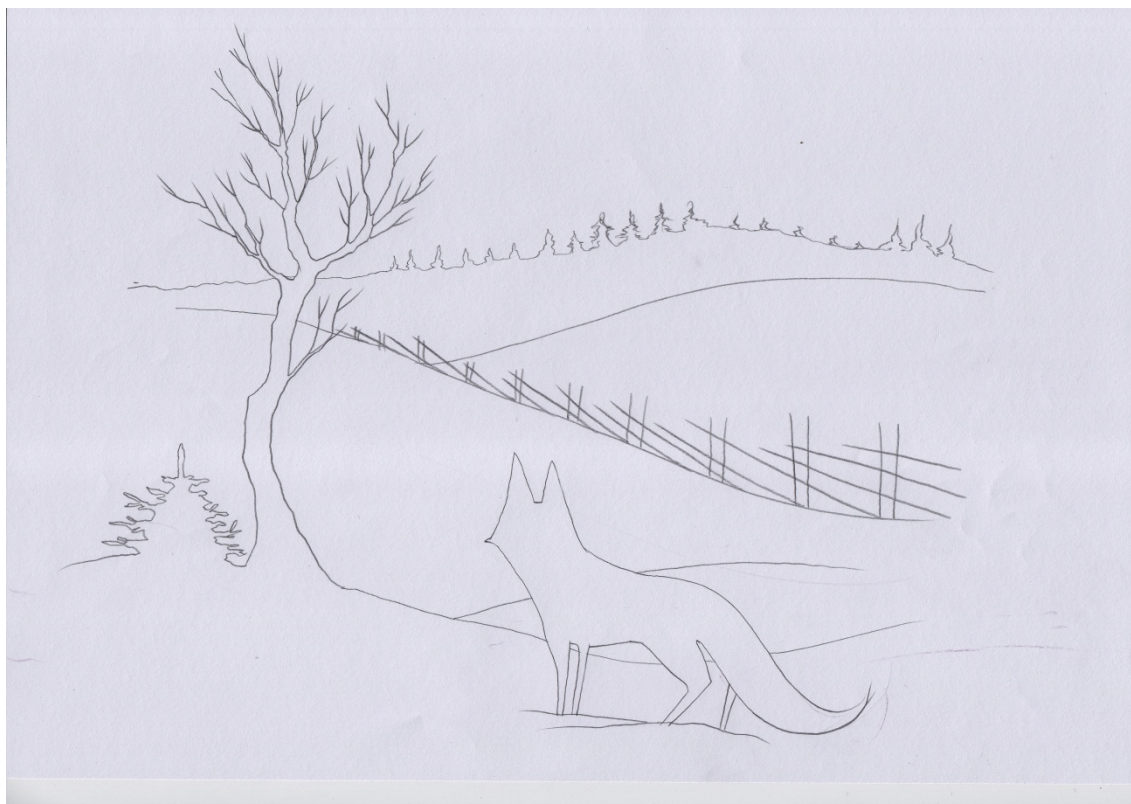
Kuvio 14. Revontulikortin preferenssikuvia

Ensimmäiseksi tässä kortissa aloitin internetin selailun preferenssikuvien toivossa. Revontulikuvia on tietysti internet täynnä, niin kuin myös tuollaisia talvisia kauniita hiljaisia kuvia. National Geographicin sivuilta löytyi paljon materiaalia. Etsin myös kuvia kuusimetsästä, joita minulla oli omissakin valokuvissa. Kettujenkin kuvia oli helppo löytää. Vaikka loppujenlopuksihan ei minun ketuissa paljon samaa ole luonnollisiin kettuihin, ne kun ovat niin abstrakteja niin kuin tässä kortissa, melkein kuin paperista leikat-
tuja.

Kuvio 15. Hahmotelma korttia varten

Seuraavaksi lähdin hahmottelemaan maisemaa, jonka halusin korttiin, halusin selvän pakopisteen revontulille ja metsänrajaan ulottuvan risuidan. Päätin, että repolainen katsoo revontulia joten nassusta ei paljoa näe.

Kuvio 16. Revontulikortti puhtaaksi piirrettynä

Käytin taas huimaa teknologiaa toimistolla puhtaaksi piirtämisessä, eli toimiston ikkunaan: hahmotelma alle, puhdas paperi päälle ja läpi piirtämään. Noin jälkikäteen katsottuna olisin varmaan voinut tehdä vähän parempaakin jälkeä esimerkiksi puurajassa, hahmotelmassa se on kauniimpi. Hahmotelmassa ja viivapiirroksessa en edes yrittänyt piirtää revontulia, koska halusin leikkiä maalaamalla. Eikä viivat missään vaiheessa olisi sopineet, ellei sitten pystyviivoina.

Skannasin kuvan ja vein sen Corel Painteriin. Lisäsin uuden tason ja siirsin lyijykynäpiirroksen sille, blending modeksi laitoin taas multiply jotta pystyn maalaamaan alle ja silti näkemään viivat. Kuvassa ei sinällään ole paljoa elementtejä jota maalata, läiskin lumen ja taivaan paikoilleen.

Kuvio 17. Värien hahmotelma

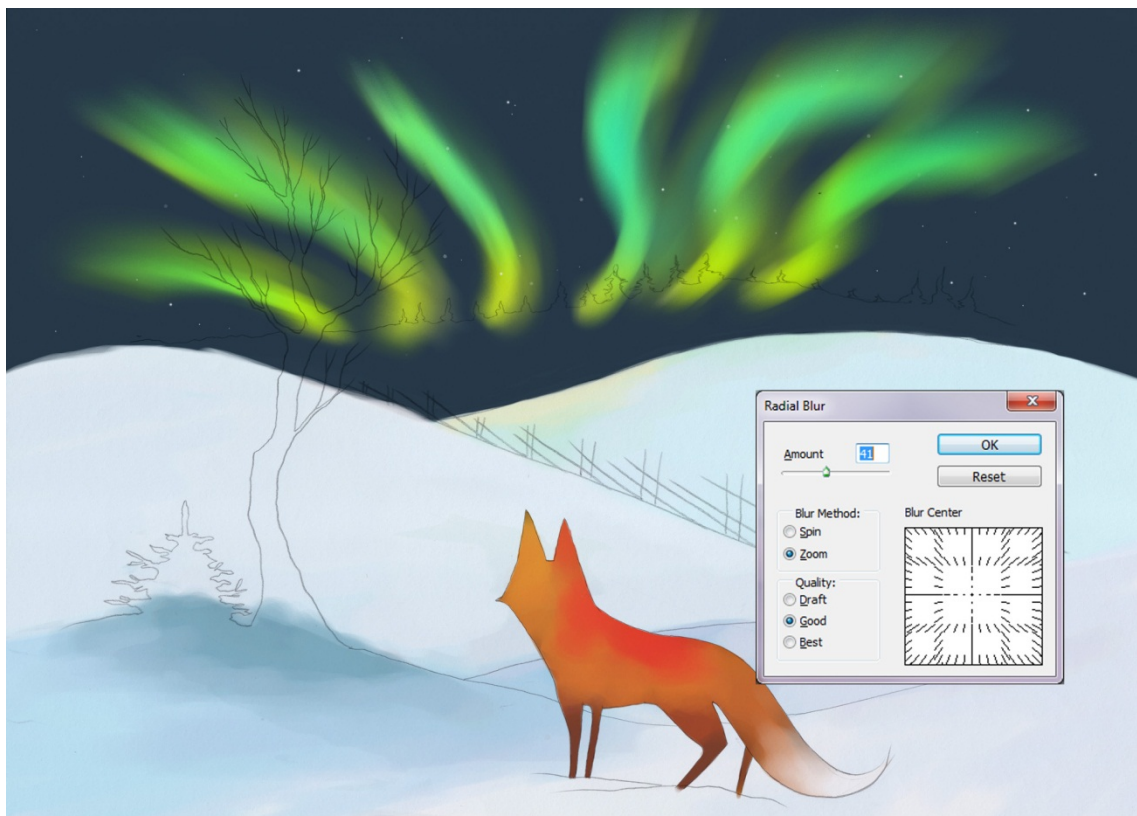
Suurin ja tärkein elementti kuvassa on revontulet, ja halusin niihin oikein kunnan kontrastin lumeen ja taivaaseen. Vaikka vihertävät värit ovatkin aika kliseiset revontulissa, niin nehan toimii. Päätin jättää ketun aika yksinkertaiseksi. Käytin perus Soft Glazing Round brushia jota käytän aika usein. Sekoitin värejä hieman lumessa, tummempaa etualalle ja revontulista valoja taakse. Kun käyttää tummaa väriä ja ottaa brushiin taikaisin vaaleamman pohjaväriin ja kun läpinäkyvyys on hyvin suuri niin saa sekoitettua värit tasaisemmaksi. Toinen vaihtoehto on käyttää Soft Blender brushia.

Seuraavaksi lisäsin vähän sävyjä kettuun, samalla tekniikalla kuin aiemminkin kohteen täytössä. Lisäsin tähdet taivaalle ja kuten seuraavassa kuvassa näkyy, kokeilin Photoshopissa mitä tapahtuu kun blurraa revontulet, näyttääkö yhtään hyvältä. Kokeilin eri efektejä toimisiko mikään, en halunnut lähteä käsin maalaamaan toivottua tulosta ja koska käytän aika harvoin mitään Photoshopin efektejä yms. mahdollisia editointeja kuvituksiin, niin tämän halusin oppia tekemään ja saada selville onko niistä ikinä mitään hyötyä.

Kuvio 18. Värät hahmoteltu

Lopulta löysin Radial Blurrin efektien alta ja kun vähän kokeili asetuksia, löytyi oikein nasevan näköinen repositulikokeilu. Olin tyytyväinen tähän ja puun viimeistelyn ja aidan lisäämisen jälkeen kortti alkoi tuntua valmiilta.

Kuvio 19. Revontulet Radial Blur:n kanssa

Päätin ottaa viivat pois kuvasta, jotenkin ei sopinut juuri tähän korttiin. Myös siitä tämä on vähän erilainen kuin muut kortit. Mietin, että olisiko muutkin pitänyt toteuttaa näin yksinkertaiseen tyyliin mutta tässä vaiheessa se oli jo liian myöhäistä. Uutta sarjaa sitten joskus.

Kuvio 20. Revontulikortti tekstillä

Kokeilin vielä kuvan päälle väri-filtteriä tuomaan väreihin vähän yhtenäisyyttä. Laitoin suurimpaan osaan kuvista jonkinlaisen väri-filtterin.

Tein jouluntoivotustekstin korttiin, mutta asiakkaan kanssa yhteispäätöksellä teksti ei oikein toiminut joten se jätettiin lopullisesta kortista pois. Kortti on niin vaikuttava itsessään.

Kuvio 21. Valmis revontullikortti

5.4 Painatus

Korttien ollessa kaikkien valmiita käänsin kuvat pienemmiksi JPEG-esikatselukuviksi ja PDF:ksi. Lähetin internetin kautta Ankille tekstittömät ja tekstilliset versiot. Oikeastaan muutoksia ei tullut kuin parin tekstin värien vaihto. Lisäsin bleedit kortteihin, mutta jostain syystä Anki oli silti rajannut kuvia pienempään kokoon.

Anki käyttää kaikissa painatuksissa huipputason kartonkia ja korttiin käytettiin Galerie Imagea (265 g/m²) mattalakan kanssa. Kortteja painatettiin 40 000 ja lopputulos oli oikein kaunis.

Heidän painonsa on tosiaan offset ja olisi ollut mielenkiintoista nähdä Ankin oma paino. Ehkä joskus pääsen sen näkemäänkin.

Kuvio 22. Valmiit painetut kortit

6 Yhteenveto

Tämä opinnäyte siis keskittyi postikorttisarjaan, minkä toteutin Thaimaassa Suomalaiselle yritykselle nimeltään Anki Design.

Projekti oli hauska, varsinkin kun sain sen toteuttaa erilaisessa ympäristössä. Vaikka siellä kuumassa oli vaikeaa kuvitella lunta ja kuinka sen kuvittaisi, sain paljon henkisesti irti projektista ja työkavereista, ja ympäristöstä. Hyötyähän minulle oli myös siitä, että sain palkkaa.

Loppujenlopuksi olisin toivonut, että olisin päässyt käymään painossa tai ainakin saamaan korteista testivedokset. Tietysti testivedoksia oli vähän vaikea lähteä Thaimaahan postittamaan, kun lopullinen painatus piti tehdä kiireellä. Anki katsoi, että kuvat olivat hyvät ja kyllähän ne näyttävätkin hyviltä, tosin ehkä hitusen tummilta. Mutta olen lopputulokseen tyytyväinen, värit ovat kirkkaita ja jälki terävä.

Tavoitteena oli saada postikorttisarja ja sekä minun että asiakkaan näkökulmasta oltiin hyvin tyytyväisiä lopputulokseen.

Joitakin asioita olisin tehnyt toisella tavalla. Nyt, kun olen käyttänyt enemmän Painteria ja saanut enemmän varmuutta sen kanssa, olisin tehnyt kortit nopeammin. Olisin myös lisännyt lisää yksityiskohtia esimerkiksi tonttuun ja sen vaatetukseen ja tehnyt ketun vähän huolellisemmin joihinkin kuviin, en pidä joistakin asennoista, esimerkiksi edestäpäin.

Vanhoissa korteissa tontut näyttävät aika inhimillisiltä, mutta luulen, että nykyään myy sellainen sarjakuvatyyli enemmän, mikä on harmi minun suhteeni, koska en sellaisesta oikeastaan välitä.

Ainut mihin oikeastaan en ollut tyytyväinen, oli korttien leikkaus niin, että parissa kortissa ketun häntä tuntuu leikkautuvan ja kuva on liian ahdas. Vaikka olin jättänyt tarkoituksella bleedit, niin korttien reunoista oli leikattu paljon pois. Ei sitä varmaan näe kukaan muu kuin minä, mutta varsinkin revontulikortissa ahdistaa, kun häntä leikkautuu. Myös korttien takana olevassa kuvassa ketun häntä leikkautuu, mutta se ei niinkään haittaa.

Lähteet

Bogdanoff Orvo, 2005, Joudu joulu jo Pohjolaan – Joulukorttien ja joululehtien historiaa, multikustannus

Hytönen Hannu, 1986, Rudolf Koivun piirtämistä postikorteista, Nykänen P., Poijula J. ja Hytönen H.

Johansson Erik, Termonen Teuvo, 1983, Suomalaista postikortitaidetta, Oy Kaj Hellman Ltd

<http://www.itella.fi/group/media/useinkysyttya/postipalveluista.html>

Kuvalähteet:

Kuvio 1: www.anki.fi, <http://www.lahja.fi/Joulukortti-Pukkisarja>

Kuvio 2: Monica Castello, <http://www.naa.gov.au/collection/snapshots/find-of-the-month/2009-dec-5.aspx>

Kuvio 3: Monica Castello, <http://www.naa.gov.au/collection/snapshots/find-of-the-month/2009-dec-5.aspx>

Kuvio 4: www.anki.fi, <http://www.lahja.fi/Kynttilaaiheinen-Joulukortti>

Kuvio 5: Seppo Leinonen,
<http://seppo.net/piirroksset/displayimage.php?album=28&pid=334>

Kuvio 6:

- <http://www.weforanimals.com/free-pictures/wild-animals/rabbits/rabbit-1.htm>
- http://travel.nationalgeographic.com/travel/winter-trips/your-snow-photos/#/west--yellowstone-montana_29113_600x450.jpg
- <http://travel.nationalgeographic.com/travel/traveler-magazine/photo-contest/entries/58045/view/>
- http://www.ikea.com/ca/en/images/products/borrby-lantern-for-block-candle_73383_PE190070_S4.jpg
- <http://animals.nationalgeographic.com/animals/mammals/red-fox/>
- http://travel.nationalgeographic.com/travel/winter-trips/your-snow-photos/#/sparks-lake-oregon_29842_600x450.jpg
- http://travel.nationalgeographic.com/travel/winter-trips/your-snow-photos/#/fence_29849_600x450.jpg

- http://travel.nationalgeographic.com/travel/winter-trips/your-snow-photos/#/snowy-road-netherlands_29843_600x450.jpg
- http://www.nationalgeographic.com/lewisandclark/record_species_298_12_7.html
- http://www.nationalgeographic.com/lewisandclark/record_species_295_12_6.html
- http://www.nationalgeographic.com/lewisandclark/record_species_131_12_12.html

1 Kuvio 14:

- <http://www.weforanimals.com/free-pictures/wild-animals/foxes/fox-1.htm>
- http://travel.nationalgeographic.com/travel/winter-trips/your-snow-photos/#/mount-wellington-tasmania_29108_600x450.jpg
- http://travel.nationalgeographic.com/travel/winter-trips/your-snow-photos/#/aurora-borealis-canada_29846_600x450.jpg
- http://news.nationalgeographic.com/news/2011/04/pictures/110408-new-aurora-pictures-deep-sky-northern-lights-space/#/01-deep-sky-auroras-alaska-barsky_34315_600x450.jpg
- http://news.nationalgeographic.com/news/2011/04/pictures/110408-new-aurora-pictures-deep-sky-northern-lights-space/#/04-deep-sky-aurora-wisconsin-larmay_34318_600x450.jpg